

Een riempien e'j zo veur mekaere

gedichten en rijmpjes uit de periode 1950-1964

Pé Plat

Daar bij die molen

In Mienbeek en Schultinge, in
De Molenhoek, in Ekkeringe en
Rijbers en in Oostenbroek
kijkt het volk door 'n raam
over heg en steg van de boerderij met
't gat naar de weg,
Die nu wordt verbreed, want
'n historisch café moest eerst
verdwijnen naar de dennenallee.
De Reune mag blijven omdat
in De Beek vroeger zich waste
'n schone der streek
'n meisje bezongen in het aardige lied
“Daar bij de molen.....” die niemand...ziet.

Steenwiekerwold ik ol van joe

Om de velden en 't bouwlaand
Vien ie ier bi'j oons op 't Wold
Meestal van die olde wallen
Elemaol begreuid mit olt.

Wie wet oevuul lange jaoren
Et misschien al eleden is
Dat de wallen opgooid wordden
Ja zuk waark dat was niet mis.

Maor sie wusten wat sie deuden
't Olde volkien jaoren t'rug
Ok dit waark dat brocht 'n veurdeel
Daorum beugen sie de rug.

Zo ontston er dan een scheiding
Ieder kreeg sien eigen laand
En as sie 't dan mit olt beplaant
Adden sie 's winters ok wat braand.

Tevens kreeng sie dan wat slieten*
Boôm de koen'n in de stal
Wat aller'aande boerengerief'olt
Maor nog meer gaf eur zo'n wal.

Et opgaond olt dat trok de regen
Now die kwam eur wel van pas
Veural ier op die oge kaampen
Kree’j dan grif wat meer gewas.

Deur beplaanten mit wat soorten
Ier mit dit en daor mit dat
Kon ’t vee wat uut de wiend staon
En zo kregen sie van alles wat.

Ieken’olt dat gaf eur paolen
Want ‘n ekke kwam veur ’t laand
Ok wordden er wat neutepollen
Baarken, esken neer eplaant.

Baarkenries* was veur de bessems
Esken gaf een goeie stael
Veur de biele, schoppen, vörken
Ja zo’n wal die bleef niet kael.

Egedoorns en wilde proem’n
Sli’jen* neum’n sie die now ier
Ier en daor ‘n krenteboompjen
Adden de jong’n ok wat vertier.

Ulsepollen* veur de karsttied
‘t Blad mooi gruun, de bi’jen* rood
Ok wat twieg kwam ier en daor nog
Maor dan eel kort bi’j de sloot.